

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJÁTIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Égész évre 8 korona — Fél évre 4 korona. Negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér. Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.</p>	<p>Kiadótulajdonos: Glattstein Adolf. Főmunkatárs: KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA. Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.</p>	<p>ELŐFIZETÉSI PÉNZEK, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér. Hirdetések egyezség szerint.</p>
--	--	---

Szünidő.

(V. L.) Csakugyan benne vagyunk egészen a szünidőben, parlament elnapolva. A megyeházán nem lesz gyűlés, a törvényszéken nyári szünet, elutazik mindenki a meleg elől, csak a gazda arat javában.

És a szünidőre mindenkinek egyaránt szüksége van. Minnél idegeesebb, minnél nehezebb időket élünk, minnél jobban koptaljuk idegeinket, — annál jobban rá leszünk utalva, hogy a július és augusztus vak melegében izzó agyunk szellemi munkát ne végezzék. Az iskolába befogott gyermeket valahogy ne erőltessük rá, hogy a szünidőben is a könyveket bujja. Ugy látszik, nagyon egészséges felfogás kerekedik föl, a mely turista hotot ad a diák kezébe, hátára a turista zsákot, zsebébe néhány nikkel pénzt és menjen a diák világot látni, jobhára az apostolok lován. Kellő ellenőrzéssel, kellő okossággal egészségesebben eltölteni a szünidőt diáknak nem lehet. Hanem ha a magyar közeposztály helenevelődik ahba a tudatba, hogy gyermekének önnálló lépéseket kell tenni a szünidőben és testét az egészséges gyalogolással némely részben mosolyival fogadott nélkülözésekkel kell eltölteni. — akkor a diák szállók intézményét meg kell honosítani, éppen úgy, mint a külföldön. Az is okos dolog,

hogy a városok csenevész gyerekeit a szüni-dei gyermek telepekre elviszik játékos adakozás alapján. És bámulatos, hogy a zebegényi, a balatoni nyaralás két hónapja mi-csoda csodás változást hoz a gyermek minden szervében. Vere több lett, fakó arcszínét ott hagyta az erdő fái alatt és a városba, ahol néhány hónap mulva ismét fakó színű lesz, — elvitte öde piros egészséges arcocskáját. Persze, hogy a sok szaladozás és gimnasztika testi súlyát valami nagyon nem gyarapította, de állag az egészségesen fejlődési súlyt a gyermek megszerezte.

És ne tagadjuk, hogy az a hivatalnok aki néhány hétre otthagyja hivatalos helyiségét és testét lelkét csendes elvonultságban pihenteti, nem hasznos a közre, a melyet szolgál. Mikor újra hivatali asztalához ül, egész más lélekkel kezd meg újra robotját, a testi és lelki pihentésnek jeleivel, a mi munkája minőségére jelentékeny tényező. Az a hivatalnok, aki pihenés nélkül beüti hivatalában, a taposó malom egyhangu munkáját véli végezni. Lehetetlen, hogy alkotó munka az azyonsanyargalott és agyondolgozott emberben megteremhessen. De a mi klimatikus viszonyaink is olyanok, hogy szinte embertelenség lenne kívánni sok meleg gyötör, kánikulai napon a szellemi munkát. Azért örülünk, hogy a közhivatalnokai működésben szinte intézményesen kidukál a hivatalnoknak

a nyári pihenő. Csak hivatali pályájának és munkájának javára van ez.

Ezek előrebocsajtása után felvethejtük azt a kérdést, a mi a nyári cikkirő részéről szinte elmaradhatatlan, t. i. hogy hol nyaraljunk? Ha a hazafias érzésünk szerint az az ember, aki a külföldre megy, vét hazája ellen, de viszont okos cselekedet a maga javára. Aki hazai fürdőbe megy, az hazafias dolgot cselekszik ugyan, de viszont annyi hosszankodásban lesz része, hogy szinte nem érte meg a pihenés óhajlott óráit. Mégis csak oda kell kilyukadni, hogy ha így is áll a dolog, azért okosságunk és előrelátásunk azt parancsolná, hogy menjünk csak a hazai fürdőkbe. Mert ha egy-egy fürdőt sokan felkeresünk, a vállalatnak a közönség igényeihez fel kell fejlődnie. Igaz, hogy egy-pár esztendőig a magyar fürdők nem fogják tudni kielégíteni a közönség igényeit, de minél következeleesebben megmarad a közönség a menett, hogy a hazai fürdőkbe utaznija az idegenbe pénzt nem visz, — annál bizonyosabb, hogy rövidesen a helyzet megváltozik és a magyar fürdő — vállalkozás kedvet kap.

Csak hogy mindezeket hírlapi cikkekkal megcsinálni nem lehet. Ide a közönség egyöntetű tervszerű és szívós kitartása kell. Képes-e arra a magyar közeposztály, — költve hisszük. Azért marad minden a régiben, és a nyáron ki erre megy, ki arra . . .

△ ▼ TÁRCZA, ▼ △

Hazajött a fiu . . .

Irta: Lantos Mihdy.

István gazda napok óta nem leri a helyét. Nyugtalan, izgatott, nincs kedve a munkához. Hej, pedig már lassanként itt az aratás ideje! Őrse asszony váltig noszogtatja, biztatja őt, de hasztalan.

Ne szekirozzál te asszony — válaszolja — Azután nagy titokban, félrefordulva öszszegyűrött, rojtos szélű levelet vesz elő és motyogva silabizálja az irást: „Szerencsésen átmentem”. — Átment a fiu! — „a matúrán és kedden reggel Szécsénybe érkezett. Kérem édes apámat, küldjön értem kverit”. Küldök lelkem, küldök. Hogyne küldenék? Én is bemegyek.

Ebbe azután belenyugszik.

Nagy esemény is volt az. Még az öreg Borda Péter, a sandaszmerő, sem emlékszik ilyesmire. Nagy tisztesség érte Varsány falut. Az István gazda fia, a nagyszerű Andás, a legjobban tette le az érettségét a losonczy gimnásiumban.

Hej, emberek meglátjátok, hogy ezt még

főnt is megtudják. Akkor aztán még vasutat is kapunk. Miért ne? Ha a nagy urak akarják.

Suttogtak, szótték a terveket. A méltóságos asszony, az öreg grófné, fölhevatta István gazdát a kastélyba és megkérte, hogy hozza majd föl a fiát. Igazán? De biz' isten így volt. Őrse nénéntől hallottam. De ennek már a fele se' tréfa.

Kíváncsian várta Szakall Endrét az egész falu. Megnőtt-e? Van-e hajusza? — Persze van. Hiszen már tizennyolc éves. Golyán Péternek is ölkövik már. Fog-e velünk szóba állni? Nagy úr ám ez! Kravátlit hord, este meg bárókisasszonyokkal táncol.

Várták Gordos Endrét.

István gazda még hétfőn este bement Szécsénybe. Négy lovat fogott be. Így viszi haza az ő okos fiát.

Ahogy meglátta, ahogy eléje állott, csaknem tudott szólni. Pedig de kifundálta, hogy mit fog neki mondani. De mikor az a szép, az az úri fiu átölelte, össze-vissza csókolta, az ő borotvált ránczos-arcát, akkor torkán akadt a hang és csak a szeme beszélt. — A könnyező szeme.

Égész uton hallgatott. Fia kérdéseire csak bólogatott, csak ümmögezett.

Sebesen hajtott. Repültek a lovak. Szeretett volna már otthon lenni. Hadd lássa mindenki az ő szép fiát . . . hadd irigyeljék tőle . . . Gyönyörködni akart a mások arckifejezésében.

Vitte a fiát.

Hazaértek. István gazda leugrott a kocsi-ról.

— Hazajött. Nézd anyjuk! Nézd! Meghoytam.

Mint a hű kutya, úgy járta körül a fiát.

— A grófné! A méltóságos asszony! — motyogta.

Nem tudott beszélni; nem tudott betelni a fiával.

Az ablakok kíváncsi női fejekkel teltek meg. Nagyon szép. Jól áll neki a szalma-kalap. Mindig mosolyog. De szép fogai vannak.

Róla beszéltek napokig. — Megnézte őt mindenki. Gyönyörködtek benne a varsányiak és mikor vasárnak délelőtt meglátogatta a méltóságos grófné, faluhosszat terjesztették a hír:

— Meg lesz a vasút, emberek. Majd meglássátok. Nem telik bele egy év.

István gazda boldog volt. Mindenki a fiát magasztalta. Őr lesz belőle, nagyságos

● ● HIREK ● ●

Előfizetési felhívás.

Lapunkra július hó 1-étől új előfizetést nyitunk. — Tisztelettel kérjük a n. é. olvasó közönséget, hogy lapunkra előfizetést szíveskedjenek. Tisztelettel

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

Közigazgatási bizottsági ülés.

Nógrádvármegye közigazgatási bizottsága július hó 4-én tartja meg ülését.

Új járási orvos. A kékkői új járásban járási orvossá — értesülésünk szerint — dr. Balassa Árpád szinobányai körorvos fog kinevezetlni.

Közigazgatási kinevezés. Prónay Mihály Nógrádvármegye főispánja *Beke Lajos*-t a losonci járásba közigazgatási gyakoronokká nevezte ki.

A szécsényi ált. ipartestület június hó 29-én a „Káprás” erdőben tartott nyári táncmulatságára délután 3 óraker az ipartestületből testületileg zászló alatt és zeneszó mellett vonultak ki.

Nem mindennapi látványosság volt a mulatság színhelye: Remek, pazarul díszített sátorok voltak felállítva, melyeket egy sereg lampion világított be pazar fénnel. Igazán kitért magáért a rendezőség. Sikerben sem volt hiány, amennyiben 60 pár tánczolta a négyest és a mulatság csak a késő reggeli órákban ért teljesen véget, s a jelenlevők a legkedélyebb hangulatban oszlottak szét.

Felülfizettek ez alkalommal:

Dr. Scitovszky Béla 16 koronát, Baross Árpád 8 koronát, Trajter Mihály 3 koronát, Mester Pál, Dr. Kardos Sándor 2—2 koronát, Décsi Alfred, Müller Simon, Szijjártó Sándor, Mester Lajos, Vizéli Pál, Kovács István, Harazin Anzelm, Parditka Dezső, Kirberger István, Glatstein Adolf, Szeles Jakabné, Vasok Ferenc, Arnold István, Kovács Antal 1—1 koronát. Összesen 45 K. 40 fill. A szíves felülfizetők fogadják ezuton is az ipartestület elnökségének hálás köszönetét.

A „Mészárosító részvénytársulat.” Felszámol, miért is a felsőállal és miskolczi égetett meszet ezentul a Magyar általános közszénbánya részvénytársulat, (Budapest, V., Zoltán-utca 2.) közvellenül árusítja.

A táncosító pénz. Nehány héttel ezelőtt Baneth Soma balassagyarmati táncosító — ki jelenleg Szécsényben tart táncoskurst — egyik növendékétől pénzt kapott. A pénzt tárcájába téve, a 350 koronát tartalmazó erszényt az asztalon felejtette. Ezt csak a következő napon vette észre és fejvesztetlen szaladt a tánciskolába a pénztárcáért, de már akkor annak holt helye volt. — Azonnal jelentést tett az esetről a csendőrségnek, kik a tettest Sarlai István asztalos-segéd személyében június hó 29-én kinyomozták. A delikvens tettét beismerte és az ellopott pénzből csak 70 koronát tudott előadni, a többi részben elmulatta, részben pedig kölcsön adta. A magáról megfélekedzett fiatal embert a bgyarmati kir. törvénytörök őrizetére bízták.

Hajnali külön vonat. A „Szécsényi Iparos- és Kereskedő Ifjak Önképző Köre”-nek vigalmi-bizottsági elnöksége falragaszokon értesíti a nagyérdemű közönséget, hogy e hó 6-án a rárósmulyadi vasasfürdőben tartandó mulatság alkalmából hajnali külön vonatot rendelt, a melynek indulása hajnali 2 óraker lesz Szakal állomástól Balassagyarmatig.

Ipartelepek — adómentesség. A kir. közigazgatási bíróság pénzügyi osztálya a napokban hozott döntvényében kimondotta, hogy a házadómentesség nemcsak a gyár céljaira külön emelt épületeket illeti meg, hanem megilleti egy közönséges lakóház bizonyos részében elhelyezett ipartelepeket, illetve bármely épületben lévő azokat az épületekzeteket is, amelyek gyáriparnak műösíthető ipar üzésére szolgálnak.

Aszudalmi kovács jogállása. Felmerült esetekből kifolyólag a hatásköri bíróság ítéletben mondogta ki, hogy az uradalmi szegödönnyes kovácsok gazdasági cselédeknek tekintendők és berköveteléseik a cselédugyi hatóságok előtt érvényesítendők.

Az oroszlán és róka.

— Mese. —

Beteg lett az oroszlán,
Nagy beteg.
Keresgélni, vadászgatni
Nem mehet;
Egy magában
Otthon nyög a barlangjában.
Látogatók persze jönnek
Seregestül mindenünnel,
Mindenféle állatok,
Mert illik, hogy megkérdezzék:
Jobban van-e? meddig tart még
A beteges állapot?
Csak egy nem néz még felé se,
S az aggasztó hírlelésre
Nem ügyel.

És ez az egy — róka koma;
Azt mondogja; ő nem rokona,
Hát azért nem vizitel.
Igaz volt-e amit mondogt.
A mi rókánk, a ravasz?
Vagy hát csak egy szava is volt
Eddig még igaz?
Fülfentit biz' ő kegyelme
Most is, mint már oly sokat,
Ezuttal is messze hagyva
Magától az igazat.
Mert szűkebb családi körbe'
Utójára is kibögte

Az okát,

Hogy a beteg oroszlánhoz
Miért nem rándult ő is át?
„Hej, fiaim, én vigyáztam
S amit láttam, jól megrágtam,
Jól bizony,
Már pedig én csak azt hiszem,
Amit megnéz a két szemem;
Semmi másban nem bizom;
S az oroszlán barlangjába
Befelé sok állat lába
Nyomat láttam; ez igaz,
Hanem visszafelé aztán
Egyetlen nyom sem haladt ám . . .
Tette hozzá hunyorítva a ravasz.

Gábor diák.

úr. Püspök is talán. De még pápa is. Vagy még annál is nagyobb. Városunk szereteit képviselője.

Egyszer aztán megkérdezte Endrétől:

— Mi akarsz lenni, fiam? Ügyvéd, pap, indzsellér?

— Egyik sem. Orvos leszek.

— Ahogy te akarod. Mindened meglesz. Van az apádnak. Legénykoromban jól megfogtam az eke szarvát — mondogta büszkén az öreg.

Endre pedig örült a szabadságnak. Kihíjárt az apja földjére, ahol most arattak. — Gyönyörködött a vetésben, halgatta a munkálkodók nótáit. Mellette karsu fiatal leány szedte a markot.

Megszólította:

— Hogy hinak téged?

A leány fölnezt, azután tisztességtudóan és szemérmesen lesülötte a szemét.

— Gábor Annus.

Gábor Annus! Annus! Mintha régen, a régen hallott nótájának valamelyik gyönyörű akkordja zendült volna újra fel. Erre a névre jól emlékszik. Ezt a szemet sokszor látta. A gyerekkor! Ő tíz éves, az Annus nyolcz. Mindaketten mezitlacosak. Gondtalanok, pajkosak, hancurozók, porban játszó! Gábor

Annus! Egy pillanat alatt eltűnt az iskolában töltött nyolcz év és ő újra gyermek. Parasztfiu. Az Annus férje. Akkor így volt.

Megszólal.

— Annus, emlékszel rám?

Nem tehet róla; reszketett a hangja.

Féltéken, alig hallhatón válaszol a leány: Igen, Emlékszem a tekintetes urra.

— Nem vagyok én tekintetes úr. Hol laktok most?

— A fiatal urékkal szomszédok vagyunk. Az édes apám meghalt. Isten nyugosztalja!

— Mikor vagy otthon Annus? A leány összerenzen. Mintha vesztélyt érezne . . . Nem felel.

A fiu közelebb lép.

— Ne félj tőlem. Nem akarlak bántani.

Elmegegyek hozzátok, mert nekem nagy örömet okoz, ha azokkal beszélgethetek, akiket gyerekkoromban szerettem.

Már bizalmasabb a leány.

— Ha nem restelli. Este hét órára otthon vagyok Édes anyám is. — Teszi utána mintegy meintségül.

— Meglátogatlak. Isten veled!

Isten veled!

És még egyszer megfordul, mert látni akarja még egyszer . . .

És azután egész nap rosszkedvű.

Kiül a ház elé és nézi az eget. Milyen szép, milyen tiszta! Akárcsak ennek a leánynak az arca. A szeme is olyan színű. Kék. Várja az estét.
Várja a hét órai harangszót. Akkor fölkeredik és elmegegy hozzájuk.
Még nincs otthon.
Türelmellen.
Mikor aztán megjön, úgy örül neki.
Miért?
Egy rég hallott, rég elfeledett nótának szomorú akkordjai!

Leülnek. Nehezen megy a beszéd. Mit mondjon ennek a leánynak? Erőt vesz magán. A halgatás kínos.

— Azért jöttem el hozzátok, mert nagyon kellemesen emlékszem vissza arra az időre, amikor együtt játszadoztunk. Akkor jó pajtlások voltunk és talán ma . . .

Elhallgat. Érti, tudja, hogy nem szabad folytatnia. Kegyetlenség lenne.

A leány is megszólal:

— Messze vetette a sors a fiatal urat. Büszkék vagyunk mindnyáján a fiatal urra.

— Ne mond nekem: „fiatal úr”.

Annus kérdőn néz föl.

— Mond úgy, mint mások. Endre va-

A házlállatok csontlágulása. Az állat-egészségügyi jelentések szerint ez évben is igen sok malac pusztult el csontlágulásban. A betegség a foszforvasas mész hiánya. A csontok nem elég kemények, a malacok emiatt sínylődnék és pusztulnak el. Ugy szoktak ellene védekezni, hogy foszforvasas meszet etetnek velük, de ez nem pótolhatja a takarmányokból esetleg hiányzó foszforvasas meszet, ellenben a takarmányban levő foszforvasas mész sokalta könnyebben emészthető. Éppen azért újabb időben igen nagy súlyt helyeznek arra, hogy a rétek és legelők fűterméseinek foszforvas és mész tartalmát műtrágyákkal emeljék, mert azt tapasztalták, hogy a foszforvasas mészben gazdag talajon olyan takarmány terem, a melynek foszforvas és mesztartalma van. Ezirányban Németországban végeztek kísérletek bizonyították, hogy a szuperfoszfátot megtrágyázott rétről lekerülő szénában 60—80 százalékkal emelkedet annak foszforvasas mesztartalma. A rétek műtrágyázása tehát nem csupán a széna mennyiségét fokozza, hanem minőségére is rendkívül kedvező befolyással van, mert az ilyen rétekről nyert széna ásványi anyagokban gazdagabb lesz, az abból táplálkozó állatok egészségesebbek, gyorsabban fejlődnek. Arról persze nem is beszélünk, hogy a takarmányból a műtrágyázás következtében hőven terem s nem kell az állatot koplaltatni.

Megjutalmazott felvidéki tanítók. Néhai Repcsik János ny. kir. tanfelügyelő 200,000 koronás nagy alapítványának kamataiból, a F. M. K. E. magyar beszéltételei tanfolyamokat szervezett a nyitra — bars — hont — nógrádi nyelvhatáron. Ezeket a tanfolyamokony a megbízott tanítók az elemi iskolák már magyarul tudó IV. V. és VI. osztálybeli növendékeivel, az iskolai tanítás időn kívül, naponként külön egy órán át magyar beszéltételei gyakorlatokat végeztek, hogy a növendékek az egymás közötti beszéltetésben is a magyar nyelvet használhassák. Most, hogy ezeknek a tanfolyamoknak az első évet a tanítók sikeresen befejezték, a F. M. K. E. igazgató választmányja 200—200 korona ju-

galmat szavazott meg. A megjutalmazott tanítók a következők: Massányi Béla (Alsókőröskény.) Brauner József (Nyitraiványa.) Blahó Antal (Czabaj.) Kovácsik Vilmos (Felső-kőröskény.) Berényi György és Nelhiesel Gusztáv (Komját.) Szűcs János (Nagysurány.) Somogyi Aladár (Ujlót.) Ledényi Gyula (alsó-győröd.) Horváth János (Óhaj.) Bankó János (Apátmaróti.) Tili János (Báth, kath. iskola.) Bályel Gyula (Egyházmaróti.) Greszló János (Bát, evang. iskola.) Pásztor Gyula (Pollár.) Petrusz Pál (Csehberék.)

Szerkesztői üzenetek.

Sz. M. Miskolc. Aki kíváncsi az hamar megöregszik. Mikor jutjat vendégeiből nekünk?
F. S. Newyork. Igéretének tegyen eleget, vagy személyesen óhajlja beadni?
G. I. Buda. Megvagyunk elégedve, mehet.

== Szerkesztésért felelős a kiadó. ==

2063—1913. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A kir. kincstárnak — Kovács Gábor végrehajtást szenvedő elleni végrehajtás ügyében a kir. bíróság a végrehajtási árverést 129 kor. 23 fill. tőkekövetelés, ennek 1912 évi nov. 9-től járó 5 % kamatai 11 K. 30 fill. per és végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 6 kor. és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881 LX. t.-c. 144 §-a alapján és a 146 § értelmében a szécsényi kir. bíróság területén lévő a Pilyiny községben fekvő a pilyinyi 71 sz. tkvben A 1 1—3 sor, 71 622 és 578 hrsz. Beltelek 68—69 h. sz. a. községibérc szántó-föld, kenderföldnek B 4 alatt Kovács Gábor nevén álló része 1151 kor. az A † 1 sorsz. 1077 hrsz. kobaki szőlőnek ugyanazon része 4 kor. a † 2 sor. 1987 hrsz. kobaki szőlőnek ugyanazon része 4 kor. az u. o. a † 1 sorsz. 1004 hrsz. várhegyi szőlőnek ugyanazon része 18 kor. a † 2 sorsz. 1110 hrsz. kobaki szőlőnek ugyanazon része 30 kor. az u. o. 280 sz. tkvi A † 1 sor 900 hrsz. Geron

szőlőnek B 1, 7 alatt ugyanannak nevén álló részére 4 kor. a † 2 sor, 989 hrsz. várhegyi szőlőnek ugyanazon része 6 kor. az u. o. 359 sz. tkvi A † 1 sor, 996 hrsz. várhegyi szőlőnek B 1, 7. alatt ugyanannak nevén álló részére 6 K. a. † 2. sorsz. 998 hrsz. várhegyi szőlőnek ugyanazon része 8 kor. megállapított kikiáltási ár mellett elrendeli, azzal, hogy ezen árverés a 71. számú tkvbe Kovács Verona javára bekebelezett kikötményi jogot nem érinti.

Az árverés megtartására határidőül 1913. augusztus 18 napjának d. e. 10 óráját Pilyiny község házához tűzi ki, — mely árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én kelt 3333.—81 I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy a bánatpénznek az 1881. évi LX. t.-c. 17. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervéni átszolgáltatni.

Szécsény 1913. május 21-én.

A kiadmány hiteléül:

Zelenka, kir. tkvvezető.

Eladó ház.

Szécsényben, a Kossuth Lajos-utóban lévő 275. sz. alatti ház szabadkészből eladó. — esetleg bárbe adó.

Értekezni lehet:

Stancsik István tulajdonosnál, Szécsényben (Arpa-utca.)

Jó házból való fiu tanulóul felvétetik

NAGY LAJOS
gépnőhelyében. — Szécsény.

gyok. Endre! Vagy — akadozva mondja — hívjál úgy, mint 8 évvel ezelőt. Andrásnak.

Az örök asszony. Annus anyja, helyeslőn, teiszőn bölint.

— No mond: „András! Talán már nem is tudod kimondani?”

Hát bizony nehezen megy. De lassankint mégis megtanulja.

És azután elcsevegnek, elbeszélgetnek. Elbúcsúznak.

— Holnap is eljövök — mondja a fiu.

És ettől kezdve naponta találkoztak.

A faluba már suttogni kezdtek. Eljutott a hír István gazda fülébe is.

Legyintett a kezével: „Gyerekség!”

Eljött szeptember elseje. Napok óta folyik már a készülődés. Elmegy a fiu Pestre. Orvos lesz.

Annus sir. A fiu vele. Utóljára találkoztak. Búcsúzni kell. Isten veled Annus!

Elváltak.

Befogva már a négy ló, amely Szécsénybe fogja vinni a fiut.

István gazda a sógorral beszélget.

— Orvos lesz belőle. Hires ember. Meglátja kend. Ne sirj anyjuk! Őlj no fel fiam.

Lassan, szomoruan, megy a kocsi felé.

Úgy szeretne most hangosan kitérőn sirni és világgá kiáltani bánatát. Összeszorul a szive. Hát nem látja többet? Mire visszajön, már férjnél lesz. Valami durva, részeges ember fog neki parancsolni.

Odapiillant még egyszer a házukra. Ott néz. Ó az! Annus!

Nem bírja tovább. Fétni kezd. Odarohan. Megöleli. Csókolja.

— Nem hagyjak el. Nem megyek! Itt maradok veled!

Az apja is oda megy. Az anyja is oda tipeg.

Bátran és zokogva kiállítja:

Paraszt leszek. Szeretem őt. Nem megyek Pestre.

A leány megrémülve, reszkette húzza össze magát. Sir.

A fiu anyja is sir.

István gazda előlép. Haragos, dühös kezét fölemeli.

— Majd megmutatom én! Adia kölyke! Őt ni akar. A fiu lehajtja fejét. Megadás-sal várja az ütést.

Késik az ütés.

István gazda végig néz a hét gyereken. Hogy bujnak egymáshoz. Hogy szeretik egymást!

Körölnéz. Szertefoszlott a szép álom. Nem lesz már orvos a fia. Paraszt lesz. —

Mint a többi. De boldog lesz.

Lehanyatlak a keze. Suttogva mondja: Nem bánom, ha szereted vedd el.

Azután megfordul. Megy lassan a kocsmába. Lehajtott fővel, meggörnyedten megy.

Mikor beér, lerogy a lócára. Fejét az asztalra hajlja.

Hallgat sokáig. Azután megszólal:

— Hazajött a fiu...

A többiek kérdőn néznek rá. — Búsán mondja:

— El se' megy többet. Itthon marad.

Egy ügyes fiu

nyomdász tanuló, fizetéssel felvétetik:
Glattstein A. könyvnyomdájában, Szécsény.

Hirdetések olcsó áron közöltetnek e hírlapban!

A félszázad óta fennálló

UJLAKI TÉGLA és MÉSZÉGETŐ

RESZVENYTÁRSULAT

legkitűnőbb minőségű

ASZBESZTPALÁJA

minden hasonló anyagot túlszárnyal

tűzálló, fagyálló, tetszetős és olcsó.

Anyagot szállítunk, fedést vállalunk.

➔ Kérjen árajánlatot. ➔

Képviselő: PRÁGAI ERNŐ fakeskedő, Szécsény.

Legjobb anyag — legjobb munka — legmesszebbmenő jótállás.

Tessék cégünkre ügyelni.

6-25

Izléses munkáért többszörösen kitüntetve.

ULIP ISTVAN
élővirág terme
LOSONCZ,

RAKÓCZI-UT.

TELEFON 123.

Megrendelések: élővirágokban
Glattstien Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállítatnak.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő, vegytisztító- és gőzmosó intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöletnek.

Gyász esetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószer- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRÁDMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó áron.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomtatványokból.